

ค้นหา รายการที่ 1/1 ของหน้าที่ 1

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10171 -
10182/2553พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์ โจทก์
นายมนตรี ประทุมโกลม จำเลยป.อ. มาตรา 154, 157
ป.ว.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง, 192 วรรคสี่

นอกจากจำเลยมีหน้าที่รังวัดที่ดินแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงได้มอบหมายหน้าที่ให้จำเลยมีหน้าที่รับคำขอ ลงบัญชี รับทำการ เรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียม และออกใบเสร็จรับเงินด้วย การที่จำเลยรับเงินค่าธรรมเนียมรังวัดที่ดินจากผู้เสียหายทั้งสิบสองแม่ศัลชั้นตันจะฟังข้อเท็จจริงที่ได้ตามทางพิจารณาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่หรือแสดงตนว่ามีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้นโดยทุจริตตาม ป.อ. มาตรา 154 แต่ก็ไม่สามารถลงโทษจำเลยได้ เนื่องจากโจทก์ไม่ได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 154 อันเป็นบทเฉพาะมาด้วย นอกจากนี้ความผิดฐานเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตาม ป.อ. มาตรา 157 ซึ่งเป็นบททั่วไป โจทก์ก็มิได้อ้างมาในฟ้องทั้งมิได้ยกข้อกฎหมาย จึงต้องถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยตาม ป.ว.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่งและวรรคสี่

คดีทั้งสิบสองสำนวนนี้ ศาลมีชั้นตันพิจารณาพิพากษาร่วมกัน

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 และนับโทษจำเลยทั้งสิบสองสำนวนติดต่อกัน

จำเลยให้การปฏิเสธทั้งสิบสองสำนวน

ศาลมีชั้นตันพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 154 ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 12 กระทง ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารนามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทงละหนึ่งในหน้า คงจำคุกกระทงละ 4 ปี รวมจำคุก 48 ปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลมีวินิจฉัยว่า "...ในระหว่างเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งช่างรังวัด ระดับ 2 ประจำสำนักงานที่ดิน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายหน้าที่ให้จำเลยมีหน้าที่รับคำขอลงบัญชีรับทำการดำเนินการรังวัดที่ดิน เรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมและออกใบเสร็จรับเงิน นางปรางทอง นายเต้ม นางอารีย์ นางนิล นางละมาย นายอํานวย นายสมศักดิ์ นางตา นายบุศทา นางตีม นายนายทิม ผู้เสียหายทั้งสิบ

สองติดต่อให้จำเลยไปรังวัดที่ดินของผู้เสียหายแต่ละรายเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ผู้เสียหายทั้งสิบสองต่างชำระเงินค่าธรรมเนียมรังวัดที่ดินของตนให้แก่จำเลย หลังจากนั้นจำเลยออกไปรังวัดที่ดินให้แก่ผู้เสียหายจำนวน 11 คน แต่ไม่มีผู้เสียหายคนใดได้รับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ต่อมาทางราชการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่จำเลยแล้วมีคำสั่งให้จำเลยออกจากราชการ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามภารกิจของโจทก์ว่า จำเลยกระทำการมิชอบด้วยกฎหมายอาญา มาตรา 154 ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า นอกจากจำเลยมีหน้าที่รังวัดที่ดินแล้ว ผู้บังคับบัญชาอย่างได้มอบหมายหน้าที่ให้จำเลยมีหน้าที่รับคำขอ ลงบัญชีรับทำการ เรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียม และออกใบเสร็จรับเงินด้วย การที่จำเลยรับเงินค่าธรรมเนียมรังวัดที่ดินจากผู้เสียหายทั้งสิบสอง แม้ศาลชั้นต้นจะฟังข้อเท็จจริงที่ได้ตามทางพิจารณาว่า การกระทำการของจำเลยเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่หรือแสดงตนว่ามีหน้าที่เรียกเก็บหรือตรวจสอบภาษีอากรค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 154 แต่ก็ไม่สามารถลงโทษจำเลยได้เนื่องจากโจทก์ไม่ได้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 154 อันเป็นบทเฉพาะมาด้วย นอกจากนี้ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ซึ่งเป็นบททั่วไปโจทก์มิได้อ้างมาในฟ้องทั้งมิได้ยกข้อกฎหมาย จึงต้องถือว่าโจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษามานั้น ศาลฎีกานี้เห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่เข้า"

พิพากษายืน

(พงษ์ศักดิ์ วีระเสถียร - สิริรัตน์ จันทร์ - ชาลี ทัพกวิมล)

หมายเหตุ

